

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2026

(skrajne daty)

Rok akademicki 2025/2026

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Podstawy komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem
Kod przedmiotu*	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu, Zakład Dietetyki
Kierunek studiów	dietetyka
Poziom studiów	studia I stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Niestacjonarne
Rok i semestr/y studiów	III rok; semestr V
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	Dr n. o zdr. Anna Bartosiewicz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Dr n. o zdr. Anna Bartosiewicz

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?) samokształcenie	Liczba pkt. ECTS
V	5	10							1

1.2. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Podstawowa wiedza z zakresu socjologii i psychologii

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie studentów z wybranymi koncepcjami i aktualnymi tendencjami teoretycznymi w komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem
C ₂	Nabywanie nowych doświadczeń i doskonalenie kompetencji w zakresie umiejętności komunikowania się
C ₃	Wskazanie możliwości zastosowania wiedzy z zakresu komunikacji w poprawie jakości komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Absolwent w zaawansowanym stopniu zna i rozumie metody, teorię i zasady opieki nad człowiekiem w różnych okresach życia, stanie zdrowia, udzielania pierwszej pomocy. Zna psychologiczne uwarunkowania kontaktu z pacjentem oraz zasady przeprowadzania badań naukowych wśród pacjentów	K_Wo5
EK_02	Absolwent posiada umiejętności do wykonywania zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi w tym zaawansowanych technik informacyjno - komunikacyjnych w trakcie przeprowadzania badań naukowych.	K_Uo5
EK_03	Absolwent posiada umiejętności do wykorzystywania posiadanej wiedzy w formułowaniu i rozwiązywaniu problemów oraz zaplanowania i przeprowadzaniu badań naukowych.	K_Uo7
EK_04	Absolwent jest gotów do wykazywania odpowiedzialności za przestrzeganie zasad bioetyki i dobrej praktyki w badaniach naukowych oraz przestrzega zasad etyki zawodowej oraz wymaga tego od innych.	K_Ko1

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Wybrane zagadnienia z zakresu komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem.
Komunikacja werbalna i niewerbalna
Istota procesu komunikowania. Bariery i błędy w komunikacji.
Komunikowanie w edukacji zdrowotnej oraz żywieniowej

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Przełamywać bariery – ćwiczenia zwiększające skuteczność komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem.
Tworzenie skutecznych i czytelnych komunikatów w komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem
Sztuka efektywnego słuchania – podstawą efektywnej komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem.
Asertywność – jako podstawa właściwie prowadzonej komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem.
Współczesne metody komunikacji interpersonalnej i komunikacji z pacjentem.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną

Ćwiczenia: praca w grupach: rozwiązywanie zadań, dyskusja, gry dydaktyczne, analiza studium indywidualnego przypadku.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Pisemny test wiedzy	wykład
EK_02	Zaangażowanie podczas zajęć, przygotowanie opisu indywidualnego przypadku	Ćwiczenia, samokształcenie
EK_03	Zaangażowanie podczas zajęć, przygotowanie opisu indywidualnego przypadku	Ćwiczenia, samokształcenie
EK_04	Pisemny test wiedzy, obserwacja podczas zajęć, przygotowanie opisu indywidualnego przypadku	Wykład, ćwiczenia, samokształcenie

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Uczestnictwo w wykładach – na poziomie minimum 70%

Zaliczenie testowe treści wykładowych: pytania z zakresu wiadomości do zapamiętania i zrozumienia – wymagane uzyskanie 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ponadto:

- Ocena przygotowania do zajęć
- Aktywność studenta podczas zajęć
- Przygotowanie opisu indywidualnego przypadku

Zakres ocen: 2,0 – 5,0

Kryteria oceny wiedzy:

5.0 – Student wykazuje bardzo dobry stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 93% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

4.5 – student wykazuje plus dobry stopień wiedzy/umiejętności i uzyskuje od 85% do 92% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności

4.0 – student wykazuje dobry stopień wiedzy/umiejętności i uzyskuje od 77% do 84% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności

3.5 – student wykazuje plus dostateczny stopień wiedzy/umiejętności i uzyskuje od 69% do 76% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności

3.0 – student wykazuje dostateczny stopień wiedzy/umiejętności i uzyskuje od 60% do 68% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności

2.0 – student nie osiągnął założonych efektów, uzyskuje poniżej 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności przyjątej liczby punktów.

Kryteria oceny samokształcenia: zaliczenie na podstawie przygotowanego opisu indywidualnego przypadku.

Kryteria oceny stanowią: zgodność przedstawionej tematyki w projekcie z realizowanym efektem kształcenia w tym gromadzenie i przedstawienie aktualnego piśmiennictwa w oparciu o najnowszą wiedzę - wiedza odtwórcza studenta w zakresie prezentowanej tematyki oraz uzasadnienie wypowiedzi zgodnie z medycyną opartą na dowodach naukowych- podstawowe zasady tworzenia opisu indywidualnego przypadku, w tym przedstawienie tytułu, celu, istoty opisu.

Zakres ocen z samokształcenia: 2.0 – 5.0

Ocena końcowa jest średnią ocen uzyskanych z wszystkich aktywności studenta (test, aktywność na zajęciach, przygotowanie programu zdrowotnego, uczestnictwo w zajęciach).

UWAGA: OCENĘ POZYTYWNAJĄ Z PRZEDMIOTU MOŻNA UZYSKAĆ WYŁĄCZNIE POD WARUNKIEM UZYSKANIA POZYTYWNEJ OCENY ZA KAŻDY Z USTANOWIONYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, samokształcenie itp.)	9
SUMA GODZIN	25
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	NIE DOTYCZY
zasady i formy odbywania praktyk	NIE DOTYCZY

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Makara-Studzińska (red). Komunikacja w opiece medycznej. Medical Education, Warszawa 2017.
2. Stewart J. (red). Mosty zamiast murów: podręcznik komunikacji interpersonalnej. PWN, 2020.
3. Sikorski W. Niewerbalna komunikacja interpersonalna: doskonalenie przez trening. Wyd. Difin 2018.
4. Kwiatkowska A., Krajewska-Kulak E, Panek W. Komunikowanie interpersonalne w pielęgniarstwie. PZWL 2016.
5. Woynarowska B. Edukacja zdrowotna. PWN 2017.
6. Brytek-Matera A. Psychodietetyka. Warszawa PZWL 2020.

Literatura uzupełniająca:

1. Doroszewski J., Kulus M., Markowski A. Porozumienie z pacjentem: relacje i komunikacja. Wolters Kluwer, Warszawa 2014.
2. McKay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005.
3. Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, REBIS, Poznań 2006.
4. Baney J., Komunikacja interpersonalna, Warszawa: Wolters Kluwer Polska: IPS International Publishing Service, 2009.
5. Goleman D. Inteligencja emocjonalna. Media rodzina. Poznań 2007.
6. Morreale S. P, Spitzberg B. H., Barge J. K., Red: Urszula Jakubowska, Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności, 2008, Seria: Komunikowanie.
7. Hulewska A. Asertywność: w ćwiczeniach. Edgard, Warszawa 2014.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej